

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Sfk/10/2021
Identifikačné číslo spisu: 8020200258
Dátum vydania rozhodnutia: 28. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8020200258.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky) WIN-POL s. r. o., so sídlom Tolstého 5, 811 06 Bratislava, IČO: 36 482 978, právne zastúpená JUDr. Adriánou Kmecovou, MBA, advokátkou, so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100563920/2020 zo dňa 28. februára 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/29/2020-151 zo dňa 25. marca 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/29/2020-151 zo dňa 25. marca 2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

O d ť o v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Daňový úrad Prešov, pobočka Humenné, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 102374307/2019 zo dňa 16. 10. 2019 podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobkyni rozdiel dane v sume 165.063,53 € na daní z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2014.

2. Na odvolanie žalobkyne žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 100563920/2020 zo dňa 28. 02. 2020 prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 190 Správny súdny poriadok (ďalej len S. s. p.) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že z obsahu preskúmaného rozhodnutia aj administratívneho spisu vyplýva, že správca dane aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku, s prihliadnutím na čo najúplnejšie zistenie potrebných skutočností, vykonal dokazovanie a zistil, že spoločnosť KO-MO-RE, s. r. o., je nekontaktná, so správcom dane nekomunikuje, sídli na virtuálnej adrese, kde sa nikto nezdržiava. Konateľom spoločnosti je pán V., občan Rumunska, s ktorým sa nedá skontaktovať.

5. Spoločnosť KO-MO-RE, s. r. o., deklarovala nákup tohto tovaru od spoločnosti NOX TRADE, s. r. o., ktorá je nekontaktnou spoločnosťou, na adrese sídla spoločnosti sa nenachádza, výzvy na priloženie dokladov neboli prevzaté a konateľ spoločnosti so správcom dane nekomunikuje. Správca dane z informačného systému finančnej správy zistil, že táto spoločnosť deklarovala nákup tovaru od spoločnosti LEND MANAGEMENT, s. r. o. Miestne príslušný správca dane preveroval ekonomickú činnosť spoločnosti za zdaňovacie obdobie september a október 2014, ale spoločnosť so správcom dane nekomunikuje, konateľ spoločnosti sa na ústne pojednávanie nedostavil a žiadne doklady správcovi dane nepredložil. Spoločnosti bola zrušená registrácia pre daň z pridanej hodnoty k 31. 01. 2015.

6. Vo vzťahu k žalobnej námietke, že mal byť vypočutý ako kľúčový svedok pán X. A., krajský súd poukázal na zistenia správcu dane, že pán X. A. bol konateľom spoločnosti KO-MO-RE, s. r. o. od 02. 04. 2014 do 07. 07. 2014, pričom dodávky tovaru žalobkyni sa mali uskutočniť v októbri 2014. Generálna plná moc zo dňa 07. 07. 2014, na základe ktorej mal pán A. zastupovať spoločnosť KO-MO-RE, s. r. o., nebola zaevidovaná v registri správcu dane podľa § 9 Daňového poriadku, pričom z § 9 ods. 4 Daňového poriadku vyplýva, že plnomocenstvo je voči správcovi dane účinné odo dňa jeho doručenia správcovi dane, alebo odo dňa jeho udelenia do zápisnice u správcu dane.

7. Krajský súd ďalej uviedol, že pán X. A. bol vypočutý v rámci daňovej kontroly u žalobkyne za zdaňovacie obdobie júl 2014, avšak žiadne doklady ani dôkazy o dodaní tovaru nepredložil, tvrdil, že všetky doklady odovzdal novému konateľovi spoločnosti - pánovi V., občanovi Rumunska, bez preberacieho protokolu, a aj podľa názoru krajského súdu, bez predloženia relevantných dôkazov správcu dane nemohol akceptovať tvrdenia o reálnom dodaní tovaru žalobkyni.

8. Z uvedených dôvodov sa krajský súd stotožnil so závermi daňových orgánov, že neunesením dôkazného bremena zo strany žalobkyne sa pochybnosti o reálnosti dodania tovaru spoločnosťou KO-MO-RE, s. r. o., stali relevantným dôvodom pre neuznanie nároku žalobkyne na odpočet dane z pridanej hodnoty, a to z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok uvedených v § 19, § 49 ods. 1, 2 a v § 51 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), lebo žalobkyňa nepreukázala, že došlo k dodaniu tovaru - syra od daňového subjektu KO-MO-RE, s. r. o., preto jej nevzniklo právo na odpočítanie dane.

9. Krajský súd sa stotožnil aj so zisteniami daňových orgánov, že žalobkyňa nesplnila ani podmienky pre uplatnenie oslobodenia od dane v zmysle § 43 ods. 1 zákona o DPH, lebo všetky spoločnosti, ktorým mala žalobkyňa dodávať tovar (syr a repkový olej), t. j. maďarským spoločnostiam Ladoli Solo Kft. a VAR-GRAMM Kft., GAZSIMPEX Kft. a bulharskej spoločnosti AN-IL-EM Ltd. sú nekontaktné, so správcami dane nekomunikujú, účtovné doklady nepredložili, v prípade spoločností VAR-GRAMM Kft. sa jednalo o spoločnosť zapojenú do fiktívnych reťazcov dodávateľov tovaru, v tomto prípade syrov.

10. Keďže žalobkyňa nepreukázala, že nakúpila syry od spoločnosti KO-MO-RE, s.r.o., nemohla ich dodať ani odberateľom do iného štátu Európskej únie (v tomto prípade do Maďarska).

11. K žalobnej námietke týkajúcej sa dodania tovaru - repkového oleja spoločnosti AN-IL-EM Ltd. a požiadavke o preverenie prepravy cez elektronický mýtny systém prostredníctvom NDS, o vypočítie

jednotlivých šoférov a zainteresované osoby uvedené na dokladoch predložených správcovi dane, krajský súd poukázal na zistenia správcu dane, ktorý preveroval prostredníctvom NDS, a. s. prepravu tovaru pre spoločnosť AN-IL-EM Ltd. podľa jednotlivých ŠPZ vozidiel, ktoré mali tovar prepravovať. Tovar mal byť dodávaný do Poľska, ale z odpovede NDS, a. s. č. 71676/48010/20101/2018 zo dňa 29. 05. 2018, prílohou ktorej bola odpoveď spoločnosti SkyToll, a. s. č. 1/1859/2018/PSZ zo dňa 21. 05. 2018 jednoznačne vyplýva, že vozidlá s evidenčnými číslami, uvedenými v žiadosti správcu dane, sa pohybovali na území Slovenska, čiže sa nepotvrdilo, že prepravovali tovar do iného členského štátu EÚ. Prílohou k odpovedi NDS, a. s. je aj CD, na ktorom je zaevidovaný pohyb vozidiel podľa jednotlivých dátumov. Správca dane vychádzal z odpovede NDS, a. s. respektíve spoločnosti SkyToll, a. s. a z údajov uvedených na CD, kde sú uvedené presné informácie o konkrétnych motorových vozidlách, dátumoch prepráv s uvedením trás, na ktorých sa jednotlivé motorové vozidlá pohybovali. Preverované boli všetky vozidlá uvedené na dokladoch predložených žalobkyňou správcovi dane.

12. Vo vzťahu k nevypočítaniu šoférov vozidiel žalovaný dôvodne argumentoval, že sa jednalo o osoby s trvalým pobytom mimo územia Slovenskej republiky, správca dane nemal údaje o šoféroch, preto ich vypočítanie prostredníctvom maďarskej, bulharskej, či poľskej daňovej správy nebolo možné.

13. Nebolo dôvodné ani preverovať prepravu tovaru do Bulharska, lebo tovar, syry, mali byť podľa faktúr a CMR prepravované maďarským odberateľom do Maďarska, a repkový olej do Poľska. Repkový olej bol síce fakturovaný bulharskej spoločnosti AN-IL-EM Ltd., ale podľa žalobkyňou predložených CMR mali byť miesta vykládky v Poľsku, nie v Bulharsku.

14. Rovnako žalobkyňa, nad rámec možností daňových orgánov, požadovala výsluch akcionára spoločnosti AN-IL-EM Ltd., lebo zo šetrení správcu dane (prostredníctvom informácie od bulharskej daňovej správy) vyplýva, že spoločnosti AN-IL-EM Ltd., bola dňa 09. 10. 2015 zrušená registrácia na DPH, posledné doklady a informácie sa týkali obdobia 04/2015, na adrese sídla je rezidenčná budova. Podľa DPH registrov spoločnosti v období od 01. 10. 2014 do 31. 12. 2014 spoločnosť deklarovala, že bola prostredníkom v triangulárnych transakciách. Podľa vyjadrenia bulharskej daňovej správy, spoločnosť je zmiznutým platiteľom.

15. Správny súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobkyne o nezákonnosti dĺžky trvania daňovej kontroly v súvislosti s prerušením daňovej kontroly za účelom medzinárodnej výmeny informácií (ďalej len MVI). V tejto súvislosti krajský súd poukázal na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, z ktorej vyplýva, že ak rozhodujúcou skutočnosťou ovplyvňujúcou určenie žalobkyne priznanej dane bolo ňou uvedené oslobodenie od dane z pridanej hodnoty z dôvodu deklarovaného uskutočnenia intrakomunitárneho obchodu dodaním tovaru dodávateľovi registrovanému na daň z pridanej hodnoty v zahraničí, bolo v rámci preukazovania oprávnenosti jej nároku podstatnou skutočnosťou preveriť základné atribúty určujúce podmienky oslobodenia od dane, ktorým je jednoznačne uskutočnenie prepravy deklarovaného tovaru do iného členského štátu. Túto skutočnosť je podľa zákona o dani z DPH povinný preukázať platiteľ dodávajúci tovar do iného členského štátu, a to bez ohľadu na jeho dobromyseľnosť alebo prípadnú neobozretnosť pri výbere spoľahlivých obchodných partnerov, a to čo do osoby odberateľa v členskom štáte alebo prepravcu tovaru. Ak správca dane preruší výkon daňovej kontroly za účelom realizácie medzinárodnej výmeny informácií, nemožno mať za to, že by správca dane pokračoval vo výkone predmetnej daňovej kontroly, a preto lehota na jej vykonanie z tohto dôvodu neplynie, a teda uplynúť nemôže. Prerušením daňovej kontroly za týmto účelom správca dane nevstupuje do súkromnej autonómie daňového subjektu, neuplatňuje voči nemu svoje práva a ani nepožaduje od neho plnenie povinností vyplývajúcich mu zo zákona pre účel výkonu daňovej kontroly. Naopak, v prípade dôvodného podozrenia o fiktívnosti žalobkyňou deklarovaného intrakomunitárneho dodania tovaru do iného členského štátu EU podľa § 43 zákona o DPH, správca dane plnil svoje úlohy vyplývajúce mu zo zákona pre naplnenie účelu správy daní, t. j. využitím medzinárodnej výmeny informácií overuje podklady potrebné na správne a úplné určenie dane. Ide o legitímnu činnosť správcu dane, prostredníctvom ktorej sa do jeho dispozičnej sféry dostanú informácie o odberateľovi žalobkyne a prepravcovi tovaru. Navyše ide o spontánnu výmenu informácií uskutočnenú podľa článku 19

Nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo dňa 07. 10. 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty (č. 904/210 zo dňa 07. 10. 2010 prepracované znenie).

16. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia aj administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že v priebehu prerušenia daňovej kontroly správca dane realizoval žiadosti o MVI do iných členských štátov za účelom preverenia dodania tovarov spoločnostiam AN-IL-EM Ltd., GAZSIMPEX Kft., Ladoli Solo Kft. a VAR-GRAMM Kft. Daňová kontrola bola prerušená od 22. 10. 2015 do 05. 02. 2018, pričom z administratívneho spisu vyplýva, že napríklad v prípade spoločnosti GAZSIMPEX Kft. bola čiastočná odpoveď správcovi dane zaslaná v 2/2016, konečná odpoveď v 4/2016, informácia k spoločnosti Ladoli Solo Kft. bola zaslaná v 03/2016 a 06/2016, informácia k spoločnosti VAR-GRAMM Kft., bola zaslaná až v 02/2018, aj napriek urgenciám správcu dane zo dňa 23. 08. 2016 a 06. 11. 2017. Keďže posúdenie dôvodnosti dĺžky prerušenia daňovej kontroly je nutné chápať v kontexte toho, či doba trvania prerušenia daňovej kontroly bola zapríčinená subjektívnou nečinnosťou správcu dane, alebo objektívnymi okolnosťami, ktoré nemohol správca dane žiadnym spôsobom ovplyvniť, pričom v danom prípade správca dane, napriek urgenciám, nedostal požadované informácie v rámci MVI v primeranom čase, nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu správcu dane a takúto okolnosť je potrebné považovať za objektívne danú, a nemôže byť vyhodnotená ako subjektívna nečinnosť správcu dane. Keďže žiadosti o MVI bolo viac, z dôvodu komplexného posúdenia dodávok tovarov odberateľom do iných členských štátov, a náročnosť získania dôkazov, bolo potrebné vyčakať za všetkými informáciami.

17. Krajský súd sa nestotožnil ani s tvrdením, že žalobkyni bol doručený protokol dňa 20. 06. 2018, teda 2 dni po uplynutí zákonnej lehoty na ukončenie daňovej kontroly v zmysle § 46 ods. 10 Daňového poriadku, keďže z obsahu zápisnice č. 101178591/2018 zo dňa 18. 06. 2018 vyplýva, že protokol č. 10164722 zo dňa 30. 05. 2018 bol osobne doručený splnomocnenému zástupcovi žalobkyne dňa 18. 06. 2018. Tvrdenia, že správca dane takýmto postupom... „, pod hrozbou poučenia, že ak odmietne prevziať písomnosť, bude jej odmietnutie považovať za doručenie protokolu...“, dostal zástupcu pod tlak a stav núdze, hodnotil krajský súd ako účelové.

18. Z uvedeného vyplýva, že všetky žalobkyňou tvrdené námietky, vo svetle kontrolných zistení, majú spochybnený základ, čo oprávnene vzbudzuje pochybnosti o uskutočnení zdaniteľných plnení do iných členských štátov, pričom závery prijaté správcami dane a ustálené žalovaným, zodpovedajú zásadám logického správneho uváženia, na základe čoho daňové orgány správne vyhodnotili, že žalobkyňa nepreukázala, že splnila podmienky pre uplatnenie oslobodenia dodávok tovaru od dane v zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona o DPH.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 a § 168 S. s. p. tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

20. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f), písm. g), písm. h) S. s. p., v ktorej navrhla kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Sťažovateľka sa nestotožnila s právnym posúdením veci krajským súdom a napáda ho v celom rozsahu. Sťažovateľka ďalej namietala odlišnú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove v skutkovo zhodných veciach a odklonenie sa krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

22. Sťažovateľka považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za zjavne neodôvodnený a arbitrárny. Krajský súd podľa názoru sťažovateľky nereagoval na žalobné námietky vôbec alebo len formálne bez adekvátneho materiálneho obsahu a bez zrozumiteľného vysvetlenia. Krajský súd svoje rozhodnutie založil výlučne na doslovnom jazykovom výklade niektorých selektívne zvolených ustanovení Daňového poriadku, prehliadajúc systematické súvislosti a účel iných, na prejednávanej vec aplikovateľných noriem vyplývajúcich nielen z Daňového poriadku, ale aj zákona o DPH a súvisiacou judikatúrou kasačného súdu, ústavného súdu ako aj európskou judikatúrou.

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd rozhodol správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože vec bola posúdená po skutkovej aj právnej stránke správne, a preto navrhol kasačnému súdu kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

24. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S. s. p., § 443 ods. 1 S. s. p.), a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S. s. p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. apríla 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S. s. p.).

25. Podľa § 139 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými námietkami účastníkov, argumentácia, ktorá bola akceptovaná a mala rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnená jasne a nepochybne, pričom zároveň musí súd zrozumiteľne ozrejmiť, z akého dôvodu na určité návrhy účastníkov neprihliadal, resp. ich hodnotil protikladne s argumentáciou účastníka konania.

27. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. Kasačný súd musí konštatovať, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností a dôkazov dospel krajský súd k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav daný v prejednávanej veci aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov.

28. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu, pokiaľ ide o jeho vlastnú argumentáciu, v nedostatočnej miere reflektuje na podstatné námietky uvádzané sťažovateľkou v žalobe. Krajský súd nedostatočne ozrejmil vlastné úvahy pri právnom posúdení veci, ale viac menej len prevzal tvrdenia a argumentáciu žalovaného. Odôvodnenie rozsudku spôsobom, keď krajský súd len vyslovuje konečné závery o nedôvodnosti žalobných námietok sťažovateľky bez toho, aby ozrejmil aj proces uvažovania, ktorý týmto záverom predchádzal, nedáva priestor pre pochopenie, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak,

ako rozhodol. Vzhľadom na to, že výroku rozsudku nekorešponduje relevantné odôvodnenie reflektujúce vo svetle žalobných námietok na konkrétny skutkový a právny stav v prejednávanej veci, kasačný súd ani nemá možnosť posúdiť, či je rozhodnutie krajského súdu vo výroku vecne správne.

29. Nie je nevyhnutné, aby sa správny súd vysporiadal s každým jedným argumentom účastníkov konania, avšak z vlastného odôvodnenia rozsudku správneho súdu musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti súd považoval za podstatné pre ustálenie skutkového stavu veci a akým spôsobom ich právne posúdil (teda ako zistený skutkový stav podriadil pod relevantnú právnu normu). Ak určité tvrdenia alebo návrhy účastníka konania súd neakceptuje, nie je v súlade s právom na spravodlivý proces sa k nim vôbec nevyjadriť alebo na ne reagovať tvrdením o ich neopodstatnenosti, ale je nutné zdôvodniť ich relevanciu pre prejednanú vec. Vlastná argumentácia správneho súdu musí poskytnúť komplexný a zrozumiteľný obraz o predmete konania a vo vzťahu k argumentácii účastníkov musí obsahovať jasné odpovede na otázky, ktoré sú predmetom sporu.

30. Krajský súd pre potreby prejednávanej veci nedostatočne vysvetlil svoje právne závery. Aj keď zdanlivo krajský súd na žalobné námietky reagoval, kvalitatívne nemožno vyslovené právne závery považovať za dostatočné pre naplnenie princípov spravodlivého procesu. Krajský súd zvolil spôsob argumentácie, keď na zásadné otázky týkajúce sa prejednávanej veci odpovedal odkazom na právnu úpravu alebo reprodukováním záverov žalovaného, absolútne sa však vyhol priamej reakcii na konkrétne žalobné námietky vznesené pri každej takejto zásadnej otázke. Konkrétnosť žalobných námietok musí nájsť svoje adekvátne premietnutie do konkrétnosti argumentácie správneho súdu v odôvodnení jeho rozsudku.

31. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé, splňajúce požiadavky uvedené v ustanovení § 139 ods. 2 S. s. p. Svojím postupom krajský súd porušil právo sťažovateľky na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preto podľa § 462 ods. 1 S. s. p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne vo veci rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

32. Kasačný súd dodáva, že zaoberať sa kasačnými námietkami týkajúcimi sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom bolo v tomto štádiu konania predčasné, a to najmä s poukazom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorým je jeho nepreskúmateľnosť.

33. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 S. s. p. správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 175 ods. 1 S. s. p.).

34. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

